

Доброволчеството, акт на солидарност в борбата с бедствията и пожарите

Психиатърът Виктор Франкъл – един от най-големите душеведи на миналия век - обратно на много други теории казва, че човекът не е самодостатъчно животно и основната му цел е не да задоволи вътрешните си страхове и нагони, а да се свърже с външния свят, да му даде нещо и да реализира себе си в него. По този начин правенето на добро помага преди всичко на самите нас.

Доброволчеството е обичайно и популярно в наши дни. Това е вид социална дейност практикувана от хиляди хора по целия свят. Всеки човек, който е готов да изразходва своята сила, време, топлина и сърце алтруистично, в полза на обществото или конкретен човек, може да участва в него.

Доброволчеството в Европа и по света е ценност, традиция, призната и оценена от обществата. Да си доброволец е престижно. Възпитанието чрез доброволен труд е отговорност както на семейството, така и на училището. Това, за съжаление, не е тенденция в България.

Защо хората тук се занимават с подобни дейности? Причините може да са различни: Себереализацията е първото, което човек получава, когато е доброволец. Хората са водени от една благородна идея – да бъдат нужни, да не подминават чуждата мъка. Именно тя определя дали човек ще разбере какво да направи и защо, дали ще има гордост и самочувствие от работата и резултатите от нея.

Реализацията в обществото също може да е водеща за един доброволец. Човек вижда своята мисия и значение за обществото, чувства своята социална значимост. Някои стават доброволци заради желанието да бъдат винаги в центъра на събитията в обществения живот. Някой иска да намери нови приятели или да пътува, а друг - да изпита себе си, да преживее нещо различно в екип от съмишленици.

Чувството на радост и удовлетворение също могат да бъдат стимул за осъществяване на тази дейност, защото доброволчеството е забавен и лесен начин да изследваш интересите и страстите си. Ако вършиш доброволческа дейност, която за теб е значима и интересна, това може да е отпускащ, енергизиращ начин да избягаш от рутината в работата, училището или семейството. Доброволчеството ни осигурява креативност, мотивация и въображение, които можем да внесем в личния и професионалния си живот. Много хора стават доброволци, за да отделят време за хобитата си извън работата.

Доброволческата работа позволява да открием и развием в себе си нови способности, които може би не са могли да се проявят преди - комуникативни умения, разрешаване на конфликти, групови дейности. Начинаещите доброволци могат да се включват в дейности, в които може да им се наложи да работят в бъдеще. Те получават уникална възможност практически да съпоставят своите намерения със способностите и мотивацията си. Независимо от професията, доброволецът може да прави това, което наистина харесва, и да получава морално удовлетворение и радост от работата си. Освен това човек отваря пътя към нови знания и умения, което е много ценен ресурс в живота. А доброволството може да бъде и стъпка към нова професионална реализация.

Полето на дейност на доброволците е много широко. Трудно е да си представим кауза, в която доброволец не може да даде своя принос. Защото да си доброволец е преди всичко лична кауза и инструмент за изява на изконните човешки добродетели – добрина, съпричастност, състрадание, човеколюбие, отговорност.

При доброволството не е достатъчно само желанието. Изискват се и определен набор знания и умения. Характерът им се определя от спецификата на конкретната дейност. Едни ще са те, когато се касае за действия при бедствие (наводнение, пожар, земетресение), други – когато целта е да се направи щастлив денят на деца с тежки или неизлечими заболявания, съвсем различни тези, когато се действа при хуманитарни мисии в опасни места по света. Затова точната преценка на всеки, решил да бъде доброволец, е ключово условие за неговата значимост и полезност. Но във всичките тези дейности доброволецът има място и своя роля, която не бива да се подценява. Защото често няма значение какви са мотивите ти, а какво правиш.

Доброволците помагат на хората в нужда не само в България, но и по целия свят. Пътуват до страни, в които има недостиг на храна и вода и правят доставки на хранителни продукти и вода до малки селца с гладно население, помагат в гасенето на горски пожари, защита на населението при земетресения и наводнения. Доброволците рискуват живота си за хора, които не познават, без да се замислят за последствията, без да се замислят за собствения си живот и буквално скачат в огъня, за да помогнат на нуждаещите се.

Някои от доброволците в България са обучени в различни дисциплини, за да намалят опасността за себе и за нуждаещия се максимално. ЦПО „Доброволец“ към Сдружение „НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА ДОБРОВОЛЦИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ“

осъществява професионално обучение в две направление – професия „Спасител при бедствия аварии и катастрофи“ и професия „Планински водач“. След завършване на курса доброволците могат пълноценно да участват в акции, свързани с различни бедствия, аварии и катастрофи. И тях ги води не само вътрешната убеденост, а и чувството за дълг и чест. Смелостта и чувството на солидарност, които тези хора трябва да покажат, да загърбят собственото си благополучие и да действат в полза на другите, са просто забележителни. Бедствия винаги се случват и ще продължи да е така. Природата не може да се контролира от нас. Но доброволците са най- големият ресурс, който можем да използваме, за да се справим с всяка криза- хуманитарна, здравна или природна. И тяхната сплотеност и саможертва трябва да ни насърчават да признаем ключовата им роля в такива ситуации. Трябва да им отдадем почит за тяхната безкористна служба на обществото и всеки нуждаещ се.

В най- тежките кризи – пожари, наводнения, природни бедствия- е нужна солидарност не само с хората, преживели опустошението, а и с доброволците, които помагат за справяне с тежката ситуация. Защото у доброволците най- ясно личи искрата на човечността и желанието да си в услуга на другите. Тяхната помощ често спасява не само природата, животните и цели местности, но и човешки животи, като извършват неотложни аварийно-възстановителни работи, оказват първа помощ на пострадалите и въобще извършват всякакви дейности за защита на населението.

През миналото лято, като резултат от горещините и сушата, горяха хиляди горски пожари на Балканския полуостров- в Гърция, Словения, Италия, Румъния, Турция. На фона на това бедствие изпъкнаха и немалко примери за солидарност между съседските държави, които взаимно си помагаша в борбата с пожарите, дори когато всяка от тях беше изправена пред сериозно изпитание. Извънредните ситуации изискват извънредна подкрепа и винаги е хубаво, когато имаш от кого да я потърсиш. Поради това урокът на помощта, взаимното разбирателство и простата човешка съпричастност е урок, който трябва отдавна да сме научили.

А в България наскоро пример за солидарност и съпричастност беше ангажираността на хората с трагедията от наводнението на карловските села. Там хиляди помогнаха с труд, хранителни продукти, питейна вода, медикаменти и парични средства.

Това ни дава вяра, сигурност и спокойствие, че в България доброто ще пребъде. Но и ни задължава да уважаваме и оценим най-сетне доброволчеството като висше проявление на човешките добродетели. Защото то е преди всичко тържество на свободната воля и хуманност. Достатъчно е само да имаш сърце.

Бранимир Валериев Петков,

17 години,